

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de M.

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.—
cl. III Lei 3000. Particulari Lei 7000.— Autorități
și străinătate Lei 15.000.— De sprijin Lei 20.000.—

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 2) Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRĂȚIEI ziarului Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 3499/1945

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române
de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat,
Crișana și Maramurăș

*Iubiților cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl
și dela Domnul nostru Iisus Hristos*

„Cine va primi pe un prunc ca acesta întru
numele meu, pe mine mă primește”.

Matei 18, 5.

Iubiții mei fii suflați,

Ne apropiem de sfârșitul ră-
sboiului și rugăm pe bunul Dumne-
zeu să-l aducă cât mai repede în
lume și deodată cu el blagoslovita
și mult dorita pace.

Dar și până atunci suntem da-
tori să ne gândim la vindecarea
multelor rane ce le va lăsa în urma
sa acest cumplit război și la noi,
ca și în toată lumea. Și sunt de vin-
decat rane suflați și rane tru-
pești. Războiul a deschis rane adânci
în sufletul oamenilor, în sufletul pă-
rinților cari și-au pierdut înainte de
vreme copiii, în sufletul văduvelor
lipsite de soții lor, în suflații ne-
vinovaților copilași orfani rămași
fără sprijinul și îngrijirea părinților.
Pe lângă aceste suferințe războiul a
făcut să slăbească credința, să scadă
iubirea și buna înțelegere între oa-
meni, iar în locul acestora a intrat
în inimi ura, pizma, răsunarea,
traul rău și tot felul de păcate. Iar
când vorbim de rane trupesti, ne
gândim la ranele și suferințele in-
valizilor cari s'au jertfit pentru
Țară și pentru libertate.

Intr'adevăr e mult de lucru ca
să vindecăm urmările ce le va lăsa
războiul printre noi.

Biserica noastră trebuie să-și
iee partea sa din această crești-
nească lucrare, căci ea e chemată
să fie, ca samarineanul cel milostiv,
lângă orice durere și să ungă ra-
nele celor ce se găsesc în suferințe.
Nu mă îndoiesc că slujitorii Bise-
ricii și poporul nostru dreptcredin-
cios vor înțelege această lucrare
și-și vor da tot sprijinul la înfăp-
țuirea cât mai deplină a ei.

De data aceasta vreau să Vă
arăt, iubiții mei fii suflați, înde-
osebi datoria ce-o avem de-a purta
grijă de orfanii rămași pe urma ră-
sboiului. Ei strigă după ajutorul no-
stru și noi suntem datori să-i scăpăm
din brațele suferinței și să le împăr-
tășim o astfel de creștere care să-i
facă destoinici a se ajuta ei înșiși în
viață și să fie folositori în sânul nea-
mului nostru. Ei sunt ai noștri ai
tuturor, prin urmare toți suntem
datori să ne îngrijim de ei și de
buna lor creștere.

Pe mai multe căi putem face
această faptă creștinească și romă-
nească. Eu voi arăta trei din aceste
căi cari, după împrejurările dela
noi, cred că ne pot duce cu bun re-
zultat la scopul dorit.

1. Înainte de toate cred că
orfaniții noștri — în primul rând
orfaniții de ambii părinți — pot fi
mai bine ajutați, dacă sunt pri-
miți cu dragoste în familii, mai
ales în familiile fără copii, cari să-i
crească și să le poarte de grijă până
ce vor ajunge de sine stătători. Pre-
cum florile și plantele au nevoie
de pământ roditor în care să se
desvolte, tot așa pentru copii locul
prielnic în care să crească este
familia. După războiul trecut și
până astăzi am așezat mai mulți
orfani la familiile de-ale creștinilor
noștri iubitori de copii. Unii i-au
îndrăgit pe copilași orfani atât de
mult încât i-au înfiat, adică i-au
luat de suflet, le-au dat numele și
le-au lăsat moștenire averea lor.
În Târlungenii de lângă Brașov și
în alte sate vor asculta părinți cre-
știtori de orfani cu lacrimi de bu-
curie aceste cuvinte ale mele. Și
ceea ce s'a făcut acolo s'ar putea
face în multe alte parohii de-ale
noastre. Aproape pretutindeni se
vor găsi familii, mai ales cele lipsite
de binecuvântarea de-a avea copii
ai lor, cari să-și apropie de suflet
copiii orfani și prin binefacerea lor
să înlocuiască pe părinții acestora.
Cucernicii noștri preoți să stea de
vorbă cu astfel de familii, să le
arate frumusețea faptei ce vor face-o
plăcută înaintea lui Dumnezeu și a
oamenilor.

2. A doua cale pentru a în-
griji de orfani este: *de-ai ajutama în
familiile lor.* Cei mai mulți orfani
de război sunt orfani numai de
tată, căci tata lor a murit în ră-
zboi. Mamele celor mai mulți trăesc.
În privința acestor orfani să ne că-
lăuzim de următoarea povată înțe-
leaptă: *să nu iai pe copil dela mamă
și nici pe mamă dela copil.* Afară
de cazul când mama are purtări rele,
când este bunăoară bețivă și nu se
îngrijește de copii, ori este bolnavă
de o boală molipsitoare prin care
ar primejdui sănătatea și chiar viața
copilului. Mama bună însă, nu poate
fi înlocuită cu nimic pe lume și prin
urmare nu trebuie desfăcute și slă-
bite legăturile pe cari Dumnezeu
le-a legat între ea și copilașii ei.
Dacă ea este săracă și nu are pu-
tință să-și susțină și crească copilul
ori copilașii ei, atunci trebuie să-i
vină ajutor dela creștinii cu inimă
milostivă. Ajutorul acesta poate să-i
fie dat în diferite chipuri, după

starea în care se găsește mama or-
fanilor. Dacă ea, bună oară, are
pământ dar n'are vite cu cari să-l
lucreze ori n'are cine să-i țină coar-
nele plugului, atunci se vor găsi în-
tre creștinii mai înstăriți unii cari
să-i are pământul, să-i samene bu-
catele, alții să-i cosească la timp
iarba, s'o ajute la uscatul fânului, la
săpatul porumbului, la secere; să-i
samene un petec de pământ cu că-
nepă, vecinele s'o ajute la tors, la
țesut ș. a. Dacă n'are lapte'n casă
pentru copilași, două-trei gazde din
sat s'o ajute pe rând cu lapte și cu
alte de-ale gurii. Pentru văduvele
cu orfani cari n'au pământ ori au
puțin cât nu le ajunge, să se facă
colectă în sat fie în bani fie de lu-
cru cari le lipsesc. Toată lucrarea
aceasta de ajutorare o poate orga-
niza preotul și soția preotului cu
sprijinul societăților din parohie:
Reuniunea femeilor, Societatea „Sf.
Gheorghe” a tineretului, Societatea
„Anastasia Șaguna” a fetelor, Socie-
tatea misionară „Oastea Domnului”.

În legătura aceasta eu m'am
gândit, iubiții mei, și la un alt mij-
loc de ajutorare a orfanilor și fami-
liilor lor, la care invit să se oprească
cu gândul și preoții și credincioșii
noștri. Cunoașteți cu toții ce sunt
nașii dela botez și nașii dela cu-
nunții pentru finii lor. Ei sunt pă-
rinți duhovnicești; între ei și finii
lor se încheagă o legătură de înru-
dire duhovnicească, prin care nașii
iau asupra lor anumite îndatoriri
de-a le sta într'ajutor în toate pri-
vințele. O astfel de legătură duhov-
nicească se poate încheia și cu copii
orfani dându-le și lor nași — **nași
ai orfanilor de război.** În cazu-
rile în cari mamele nu pot îngriji nu-
mai prin mijloacele lor de copii or-
fani și când nici nașii dela botez ai
orfanelor nu sunt în stare să-și îm-
plinească îndatoririle lor de părinți
duhovnicești, să se găsească între
creștinii noștri astfel de suflați cari
să primească să fie **nași ai orfanilor**,
luând asupra lor sarcina de-ai ajuta
pe ei și pe mamele lor ca să-i
crească cât mai bine. Ajutorul ce-l
vor da nașii poate să fie în bani,
dar și în alimente, îmbrăcăminte, în-
călțăminte, cărți de școală, medica-
mente când le-ar trebui ș. a. Ei pot
să fie din acelaș sat cu orfanii, dar
pot să fie și din satele învecinate
ori chiar din depărtare. Pot să se
asocieze doi-trei ori chiar mai mulți
nași pentru ajutorarea orfanilor, mai
ales când în familie sunt mai mulți
copii avizați la ajutor. Legătura în-
tre nașii și finii lor din acelaș sat o
pot face cucernicii preoți locali. Le-
gătura între nașii de război mai
îndepărtați de finii lor se va face
prin cucernicii preoți locali și prin
mine. Cucernicii preoți îmi vor arăta
cari creștini doresc să iee asupra
lor calitatea de nași, iar eu, cu aju-
torul consilierilor mei, le vom face
propuneri nașilor pe cari orfani, din
consemnarea ce vom avea-o din toate
parohiile arhiepiscopiei noastre, să-i

primească ca fini ai lor. Nașii din
depărtare vor intra prin scrisori în
legătură cu mamele orfanilor și chiar
cu orfanii mai marișori. Cât de fru-
mos ar fi, apoi, dacă într'o vacanță
de Crăciun ori de Sf. Paști ori vara,
nașii ar chema la ei pe finii lor ca
să-i cunoască personal, să afle din
gura lor cum le merge și să știe de
ce ar avea mai mare nevoie. Când
finul s'ar întoarce la maica sa acasă
cu o cămașă nouă, cu o pălărie, cu
haine ori cu încălțăminte nouă, le-
gătura duhovnicească va fi o legă-
tură personală, care ar apropia pe
nași de inima finilor lor, iar pe
aceștia i-ar face recunoscători toată
viața lor. Mă gândesc mai ales la
familiile fără copii că ar putea să
iee asupra lor bucuria de nași ai
orfanelor de război. În felul acesta
s'ar toarce fire scumpe de legături
sufletești pe pământul arhiepiscopiei
noastre și pretutindenea unde acest
îndemn ar fi primit și înfăptuit. Ar
fi un mijloc de-a răspândi mai multă
dragoste și bună'nvoire între oameni
și s'ar potrivi cu năzuința de-a în-
troduce în lume o rânduială mai
bună.

3. A treia cale pentru îngri-
jirea de orfani este primirea și cre-
șterea lor în *orfelinat*. Încă în de-
cursul războiului trecut a fost înființat
aici în Sibiu un orfelinat al bisericii
noastre. El are edificiu propriu și
în cuprinsul lui au fost adăpostiți un
număr însemnat de orfani, dintre cari
unii au fost purtați la școală până
ce și-au făcut o carieră, iar alții au
fost trimiși la meserii. Cu trecerea
anilor, orfani de război n'au mai fost
și astfel orfelinatul l-am contopit cu
căminul pentru orfanii de preoți și
l-am adus în legătură cu școala nor-
mală „Andrei Șaguna” a arhiepis-
copiei noastre, unde până în timpul
din urmă am ocrotit câțiva orfani.
Înainte de aceasta cu câteva zile edi-
ficiul orfelinatului, folosit ca spital
pentru răniți, ni-a fost pus la dis-
poziție și astfel îl putem da din nou
destinațiunii sale. Vom face toate
pregătirile ca să-l organizăm și să
primim în el cu deosebire copii or-
fani de ambii părinți, cari nu vor
găsi adăpost în familii. La timpul
său vom face un apel către clerul
și poporul arhiepiscopiei noastre ca
să ne ajute la susținerea orfelinatului
și a orfanilor ce-i vom primi în el.

Pe aceste căi credem că ne pu-
tem apropia de marea îndatorire
ce-o avem de-a purta grijă de or-
fani neamului nostru.

În conformitate cu cele arătate
dispunem următoarele:

1. Oficiile noastre parohiale
vor face *conspectul tuturor orfanilor
din parohii*, arătând: cari sunt or-
fani de război și cari nu sunt or-
fani de război; apoi numele, sexul
și etatea fiecăruia; dacă au umblat
la școli, câte clase au și cu ce spor
la carte; dacă au mamă ori tată ori
sunt orfani de ambii părinți; cine
se îngrijește și cum se îngrijește as-
tăzi de ei; dacă au avere și cam ce

avere; ce condițiuni morale prezintă cei cari se îngrijesc de orfani, — cum și alte informațiuni cari se vor găsi necesare.

2. Cucernicii noștri preoți vor întocmi *conspicuitul tuturor acelor familii* din parohiile lor, cari de bună voie s'ar angaja să crească orfani în casele lor (fără obligamente de a-i înfia). Se va arăta ce copii orfani ar voi să primească: băieți ori fetițe, cam de ce vârstă etc.

3. Cucernicii noștri preoți vor face *conspicuitul tuturor acelor creștini* cari doresc de bună voia lor să primească pe un timp pe care ei îl vor stabili, mai lung sau mai scurt, calitatea de *nași ai orfanilor*. Și aici, ca mai sus, la fiecare naș se va arăta ce fel de fină dorește să ocrotească.

4. Toate conspectele din punctele 1—3 vor fi trimise, pe adresa Noastră la Sibiu, cel mai târziu în decurs de două săptămâni dela primirea acestei scrisori pastorale, (după ce vor fi citite într-o ședință anume convocată a consiliului parohial, unde va fi lămurită de c. preoți lucrarea de ajutorare a orfanilor).

Facem apel călduros la cucernica noastră preoție și la iubitul nostru popor credincios să pună tot sufletul la rezolvirea acestei mari probleme, prin care Biserica noastră vrea să vină în ajutor Statului și Neamului în aceste grele împrejurări. Nu mă indoiesc că cuvintele mele vor pătrunde în inimi și voi fi ascultat și de astă dată, cum am fost ascultat totdeauna când am făcut apel la clerul și poporul nostru.

Prin copiii noștri este pus în mâinile noastre viitorul neamului. Salvându-i pe ei din dezastrul războiului, ne asigurăm viitorul. Generația noastră poartă pe umerii ei această răspundere. Să ne arătăm vrednici de ea și să ajutăm copiilor oropsiți ai neamului să răsarască spre zorile unor vremuri mai bune.

Iubiții mei fii sufletești,

Gândiți-vă că astăzi, în ziua când vi se vor ceti aceste cuvinte ale mele, ați fi învredniciți de fericirea de care a fost împărțit vameșul Zachei, ca să primiți pe Domnul ca oaspe sub acoperământul casei voastre. Ce fericire nespūsă! Mântuitorul ni-a făcut și nouă posibilă această fericire. Întru atâta s'a făcut pe sine una cu pruncii nevinovați încât a zis: „Cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primește”. Domnul și Mântuitorul nostru Hristos umblă astăzi la noi prin țară, în chipul miilor de copilași rămași orfani pe urma cumplitelui războiu. Vreți să-L primiți? Atunci faceți, în numele Lui, în duhul dragostei Lui, tot ceea ce vă este cu putință pentru adăpostirea și creșterea bună a micilor orfani ai neamului nostru!

Cu această părintească rugămintă și împărțindu-Vă arhierestii binecuvântări, am rămas

Sibiu, la 11 Aprilie 1945.

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) **Nicolae**

arhiepiscop și mitropolit

Nr. 3443/1945

Comunicare

Societatea Națională de Cruce Roșie, cu aprobarea Președinției Consiliului de Miniștri din București, pune în vânzare un timbru al ei între 19 și 26 Aprilie 1945.

Date fiind scopurile înalte de binefacere pe care le urmărește Societatea Națională de Cruce Roșie, cucernica noastră preoție va sprijini vânzarea timbrului ei și va îndemna și pe credincioșii noștri să dea obolul lor pentru „Crucea Roșie”.

Sibiu la 19 Aprilie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Cuvântarea

I. P. S. Sale NICOLAE al Ardealului la conferința de primăvară a preoșimii din protop. Sibiului

Părintele protopop și-a exprimat mulțumirea că am venit în mijlocul preoșimii. Dar eu cu sufletul sunt totdeauna în mijlocul preoșimii. Mă bucur că azi am putut participa în persoană. Sunt cu preoșimea mea în rugăciunile mele pe care le înalț zilnic și prin care cer darul creșterii pentru ea, ca să-și poată îndeplini misiunea. Și dacă cerc să-mi dau seama pentru ce am lucrat eu mai conștient în viața mea, trebuie să spun că pentru preoșime. 15 ani am fost profesor la școala unde își primește preoșimea pregătirea. Cu drag mă gândesc la tot ceea ce am putut strecura din sufletul meu în sufletul ucenicilor mei de atunci. Peste vreo 2 luni se împlinesc 25 de ani de când păstoresc de pe acest scaun, de care sunt legate mari vrednicii. Ce am făcut mai conștient în acești 25 ani? Am îndrumat preoșimea. Încă dela început am organizat-o în „Asociația clerului „A. Șaguna”. Grija cea mai atentă mi-a fost îndreptată la ridicarea școlii în care își face preoșimea noastră pregătirea. Și am reușit cu ajutorul lui Dumnezeu și al colaboratorilor mei să ridic această școală la un nivel cu adevărat academic. I-am crescut profesori cu bani grei, dați din visteria nu prea bogată a Bisericii și de multe ori din mijloacele personale. Am trimis tineri la studii în străinătăți, ca să adune ca albinele harnice toată miezarea pe care aducându-o acasă s'o așeze în fagurii noștri, s'o adapteze la împrejurările noastre. Am ajuns astfel la un corp profesoral ce strălucește prin pregătirea și strădania lui, muncind zi de zi la ridicarea nivelului intelectual și moral al preoșimii noastre. Pe lângă aceasta, pe cum știți, în același scop am publicat în decursul anilor o întreagă literatură teologică, conștătoare din scrieri valoroase, pentru înarmarea sufletului preoșimii noastre cu învățăturile propovăduite de sf. noastră Biserică.

N'a fost ocazie în care să nu apăr drepturile și interesele preoșimei noastre. Pentru ce toate acestea? Fiindcă am fost călăuzit de principiul că Biserica trăiește prin puterea apostolatului, iar purtătorii apostolatului sunt preoșii. Mântuitorul n'a alcătuit inițiativa Bisericii adunând în sânul ei popoarele lumii și zicând apostolilor: Acum păstoriți-le! Ci i-a pregătit pe apostoli, i-a înzestrat cu darurile necesare și apoi i-a trimis la lucru: „Mergând învățați toate neamurile, botezându-le...”. Biserica trăiește prin puterea apostolatului. Aceasta este o lege fundamentală pentru progresul Bisericii. Unde apostolatul tace și tânjește, acolo Biserica tânjește și ea, puterile divine rămân neroditoare, pentru că n'are cine le coborî între oameni. Iată de ce am crezut că grija cea dintâi, trebuie să fie grija de preoșime.

M'am preocupat și de asigurarea traiului zilnic și a bătrânețelor preoșimii. Am făcut pasul hotărât ca preoșimea să fie trecută la fondul de pensie al statului.

Trăim vremuri deosebit de grele. Dar și în fața greutăților să ne aducem aminte de cuvintele Mântuitorului: „Nu vă temeți!” Ori ce-are veni, noi trebuie să stăm cu fruntea ridicată.

Stați cât mai aproape de popor! Sfatul acesta l-am dat întotdeauna preoșimii și i-l dau mai ales azi. Dragostea de Dumnezeu și de popor ne va fi reazimul cel neînșelător.

În timpuri grele se încheagă cele mai strânse legături între preoșime și popor. Atunci poți face mai simțită și mai necesară prezența ta în mijlocul poporului pe care-l păstorești. În Ardeal avem o vie tradiție de strânsă legătură între ierarhi, preoșime și popor, indisolubil încheagată în focul suferințelor multiseculare. Să facem cât mai puternică această frumoasă tradiție, căci e una din țările noastre cele nebiruite.

Biserica noastră și slujitorii ei n'au să stea străini în fața curențelor vremii de astăzi. Biserica noastră n'a fost o instituție care să fi robit și dominat poporul și preoșimea noastră n'a fost o clasă privilegiată cum a fost preoșimea în Apus alături de nobilime. Biserica și preoșimea au stat la noi sute de ani lângă credincioșii noștri iobagi, împărțind soarta acestora și luminându-i și inspirându-i la nădejdi de mai bine. Astfel noi putem sta cu fruntea ridicată în fața oricărei judecăți de astăzi. Ierarhii Bisericii noastre a-lungași din loc în loc, au suferit toate prigoanele vrăjmașilor, dar nu s'au despărțit de popor. Să ne gândim numai la mitropoliții Ilie Iorest și Sava Brancovici; preoșii noștri au trecut prin grele asupriri, fiindcă s'au identificat cu turma încredințată lor. Prin această identificare au biruit năpăstuirile vremii, scoțând turma la libertate și dreptate.

Am avut grijă de popor în toate domeniile vieții făcându-ne tuturor toate. În Biserică poporul și-a salvat ființa națională și toate comorile sufletului său.

Azi se pune accent pe democrație. Încă în anul 1923 am spus în vorbirea rostită cu ocazia discuțiunii generale asupra Constituției: Noi suntem democrați prin toată tradiția tagmei noastre, nu suntem democrați improvizați peste noapte la porunca vremurilor noi. Toată orientarea morală a noastră în lume a fost spre sufletul poporului. Când prețuiești sufletul, atunci te găsești în miezul democrației bine înțelese. Pentru că și ea nu vrea decât ridicarea maselor poporului, acordarea de drepturi ce isvorăsc din interesele cele mai superioare ale personalității morale a omului. În privința aceasta ar mai fi multe de spus. Aveți în cuvântarea mea pomenită, expusă legătura dintre Evanghelie și Democrație.

Ne apropiem de sfârșitul războiului. Să rugăm pe Dumnezeu să-l aducă cât mai curând și odată cu el, mult dorita pace.

Ni se pun de acum în față o mulțime de probleme. Pentru că războiul va lăsa multe rane sufletești și trupesti, ce trebuiesc alinate. Aici se înșirue în primul rând suferințele părinților celor căzuți, ale văduvelor și ale orfanilor. Acestea trebuiesc alinate. Chiar acum lucrez la o Pastorală referitoare la grija de orfani. De altă parte a scăzut credința, iubirea și dreptatea și în locul lor a pătruns ura, pizma, răutatea, minciuna, desfrâul. Acestea trebuiesc redresate. Să nu uităm și de suferințele invalizilor, care vor rămâne în mijlocul nostru. Biserica trebuie să se gândească la alinarea tuturor suferințelor pricinuite de războiu.

Predica preoșimii să fie mai plină de credință și mai apropiată de nevoile sufletești ale credincioșilor. Nu are să fie schimbată în esența ei, pentru că a predica înseamnă a

semăna în suflete adevărul Mântuitorului, care e „calea, adevărul și viața”, pentru a ne apropia de fințele spirituale lăsate nouă de El.

Catehizați cu și mai multă râvnă tineretul, pentru că a crescut în zângănit de arme. Să fie creșcuți tinerii în altă concepție de viață decât cea de războiu. Căci de ei depinde viitorul neamului.

Sunt la ordinea zilei și alte probleme, cum e reforma agrară. Ea nu are la noi în Ardeal nu caracter acut, pentru că la noi sunt mai puține latifundii. Să grijiți să se aplice cu bunăînțelegere în popor, evitând pricini și răzburări. Să stați într'ajutor organelor respective, ca să fie o reformă de pace. Îndată ce constatați pricini, interveniți pe cale duhovnicească, care e cea mai potrivită și mai eficace pentru împăcare. Să se mențină liniștea și bunăînțelegerea în mijlocul poporului, pentru că numai printr-o solidaritate cât mai încheagată putem răzbate prin greutățile de azi.

Să trăim în pace și cu cei de altă credință și de altă limbă. Așa cere Guvernul, dar așa vrem și noi. Avem conștiința liniștită că noi n'am năpăstuit pe nimenea. O mie de ani am stat în suferință. La limba cui, la credința cui am atentat? Pe cine am asuprit? Să ne spună toate acele neamuri cu care am trăit împreună! (Aplauze). O, de ar avea și ele conștiința tot pe atât de liniștită cum o avem noi!.. Căci am fost oamenii lui Dumnezeu, ai păcii și ai iubirii.

Astăzi suntem obligați cu atât mai mult la acestea. Nu toleranță, ci dreptate și iubire propovăduim.

Stați într'ajutor organelor administrative și de pază a ordinii, ca să nu se întample conflicte. Să fim neconțenți ceea ce am fost totdeauna: făcători de pace și de ordine în această parte a lumii. Cu aceasta vom sta într'ajutor și guvernului țării, în frunte cu dl Dr. Petru Groza, care vrea să ne ducă la liman fericit. După cum spune sf. Apostol Pavel, stăpânii sunt dela Dumnezeu rânduite și lor le datorăm supunere.

A spus părintele protopop că poate nu avem puteri destule în mijlocul vremurilor de azi. Da, are dreptate! Însă noi știm că slujim lui Hristos Domnul și El are puteri nemărginite și când ne adresăm Lui, nu rămânem niciodată fără ajutor. Mai ales în opera de înnoire sufletească a mulțimii să cerem ajutorul Lui, pentru că aceasta e opera centrală a misiunii noastre. Făptura cea nouă — cum o numește sf. Ap. Pavel — nu se poate înfăptui fără ajutor de sus. Zi de zi să ne concentrăm rugăciunile noastre asupra acestei misiuni. Cu atât vom aduce mai mare folos țării și neamului nostru, iar Cel ce a binecuvântat și sporit cele cinci pâinișoare și pe cei doi peștișori și a săturat mulțimea în pustie, va binecuvânta puterile noastre și va spori lucrul nostru în via Lui.

Am luat cu bucurie la cunoștință subiectele conferinței. Să vă duceți din această conferință cu sufletele și mai legate de Hristos. Eu l-l rog să-și coboare darul și binecuvântările Sale asupra sfintei noastre Biserici, a clerului și poporului ei. Noi vom fi tari prin Hristos, care ne întărește în slujba Lui. (Aplauze).

[După notele luate de pâr. Dr. C. Sârbu].

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Cuvântarea

I. P. S. Sale Mitropolitului NICOLAE lângă sicriul P. Sf. Episcop Dr. Vasile Stan al Maramurășului

Dacă viața omenească este o taină, nu mai puțin o taină este și sfârșitul ei. Căci taină este ceea ce nu putem înțelege deplin, ceea ce rămâne mai presus sau în afară de puterea noastră de comprehensiune, fiind totuși un fapt sau o realitate, peste care nu putem trece cu nepăsare.

Și ce poate fi mai greu de înțeles și în același timp mai copleșitor pentru noi, decât să constatăm că un prieten, un cunoscut al nostru cu care până ieri stăteam de vorbă, care ne înțelegea, răspundea, acționa, deodată nu mai este printre noi ca un factor viu?

Dar elementul de taină ne copleșește și mai mult atunci când un cunoscut al nostru încetează din viață deodată, surprins într-o activitate, pe care o întrerupe pentru totdeauna. Asemenea exemple ne arată și mai mult cât de nesigură e viața noastră. Nimenea nu știe când îi vine sfârșitul. El poate veni pe neașteptate, ca un fur noaptea, în vreme ce facem planuri de lucrare viitoare. De aceea neconținut ne îndeamnă Sf. Scriptură și Biserica să fim totdeauna pregătiți, că nu știm nici ziua, nici ceasul, când vom fi duși înaintea dreptului Judecător.

În felul acesta grăbit și neașteptat s'a dus dintre noi și P. Sfințitul nostru frate, Episcopul Maramurășului Dr. Vasile Stan, lăsând în sufletele noastre deodată cu o mare durere și o covârșitoare impresie. Într-una din zilele trecute a stat alături de noi în biserică, de unde era nelipsit la toate sf. liturghii, ca acum să-i vedem pentru ultima dată rămășițele neînsuflețite tot aici.

P. S. Sa s'a ridicat din dârza noastră pătură țărănească din Munții Apuseni, aducând cu sine toată seara de carte a unui popor isteț prin fire, dar ținut multă vreme departe de lumina ei. După studiile liceale s'a înscris la institutul teologic din Sibiu, după terminarea căruia a fost trimis ca bursier al Bisericii la Facultatea de Filosofie și Litere din Budapesta, unde a luat doctoratul în limba română, pe care o iubea ca pe sufletul său.

Înapoiindu-se de acolo a fost numit profesor la institutul teologic-pe-

dagogic din Sibiu, predând în cursul activității sale didactice, de-o pilduitoare râvnă, diferite obiecte de învățământ. După ce, la 1920, s'a separat secția pedagogică de cea teologică, regretatul a devenit directorul secției pedagogice, transformată în școala normală „A. Șaguna”. Închinându-și astfel cea mai îndelungată și mai viguroasă parte a vieții sale, carierii didactice, iubitul nostru decedat s'a dovedit ca un dascăl îndrăgostit de misiunea sa educatoare. A fost un profesor cu remarcabil tact pedagogic, un conducător de școală dotat cu aleasă iscusință și înțelepciune. Dornic de progres în metodele de predare și de educație din școala românească, nu s'a mulțumit să-și facă doar datoria la catedră, ci a pășit în publicistică, debătând probleme pedagogice în revistele de specialitate, adresându-se cu deosebire învățătorimii.

Remarcându-se la conducerea Școlii normale prin seriozitatea, vrednicia și destoinicia sa, mi l-am alăturat dela 1928 în calitate de arhieru-vicar ca pe un apropiat colaborator. Vreme de 10 ani a slujit din acest înalt post arhiepiscopia noastră, fiindu-mi un sfetnic prețios și un ajutor de toată încrederea în îndrumarea vieții noastre bisericești și a instituțiilor arhiepiscopiei.

La 1938 congresul național-bisericesc l-a ales ca prim episcop al episcopiei noi înființate a Maramurășului. Ducând în Țara voevozilor bogata experiență adunată în centrul Mitropoliei noastre, a putut să organizeze acolo, între grele împrejurări, eparhia cea nouă, înzestrându-o cu instituțiile de lipsă și pornind-o pe calea progresului. Dar tocmai când se fundase bine matca unui rău de viață nouă pe acele plaiuri, a venit peste ele din nou cutropirea străină, adusă de dictatul dela Viena. P. Sf. Episcop Vasile a trebuit să-și părăsească scaunul vlădicesc și să întrerupă o lucrare începută cu atâta râvnă, tocmai când se aștepta la rezultatele cele mai bogate de pe urma ei. Patru ani îndurerați a petrecut la Sibiu, așteptând cu nerăbdare ziua dreptății pentru a-și revedea turma eliberată din robia străină. Dus de nerăbdarea părintelui sufletesc și de

dorul de a-și îmbrățișa cât mai repede pe fiii duhovnicești, P. Sf. Sa a plecat în preajma Crăciunului trecut, pe vreme de iarnă și între împrejurări neobișnuite de grele, în Maramurăș pentru a duce binecuvântare și mângâiere credincioșilor cari îl așteptau cu acelaș dor. Dar simțindu-se tot mai slăbit și având trebuință de tratament medical s'a întors la începutul lui Martie pentru scurtă vreme la Sibiu. Se ocupa cu gândul să se reîntoarcă în Maramurăș și începuse a face pregătirile necesare și planurile de organizare a eparhiei. Dar voia lui Dumnezeu, care își urmează căile sale, l-a chemat la sine. Bunul Dumnezeu i-a făcut însă parte și P. Sf. Sale și credincioșilor maramurășeni de bucuria de-a se mai revedea odată.

Biserica noastră pierde în P. Sf. Sa un slujitor devotat, vrednic și înțelept. P. Sf. Sa a fost un caracter integru, un om conștiincios, de care erai sigur că la orice lucru ar fi fost trimis, îl va îndeplini punându-și la contribuție, fărăprecupețire, toate puterile.

Partea cea mai mare a activității sale și-a desfășurat-o aici la Sibiu, unde a fost cunoscut, stimat, apreciat. Arhiepiscopia noastră și instituțiile ei îi rămân recunoscătoare pentru devotamentul cu care le-a slujit.

Sentimente de netrecătoare mulțumire și o amintire caldă îi voi păstra și eu pentru tot ajutorul ce mi l-a dat cu sinceritate și deplină bunăvoință. Când după întregirea națională dela 1918, rândurile elementelor destoinice din cler se răriseră, iar pe de altă parte instituțiile noastre bisericești trebuiau reorganizate în spiritul timpului și viața religioasă reînviată, în P. Sf. Sa am găsit un colaborator statornic și de nădejde. Toate acestea nu le voi uita, pentru că s'au săpat în inima mea, din care se va înălța neconștient, ca și acum, cântecul Domnului milelor, rugăciunea ca să-i odihnească sufletul în locașurile dreptilor. Amin.

O convorbire

Cetim în ziarul Graiul Nou, din 14 April 1945, următoarele:

„La Președinția Consiliului Comisariilor Poporului al U. R. S. S., a avut loc în ziua de 10 Aprilie o convorbire între Mareșalul I. V. Stalin și Patriarhul Alexei al Moscovei și al întregii Rusii referitoare la problemele Bisericii ortodoxe, de față fiind și mitropolitul Nicolai al Krutikului și Protopresbiterul Nicolai al Kolciukului. La această convorbire a participat și dl V. M. Molotov, locțiitorul Președintelui Consiliului Comisariilor Poporului al U.R.S.S.”.

Inmormântarea

P. Sf. Sale Episcopului Dr. Vasile Stan al Maramurășului

Vineri 13 Apr. 1945, dangătul clopotelor vestia duios pe undele văzduhului, încetarea din viață a celui dintâi episcop al reînviatului episcopit al Maramurășului: P. S. Sa Dr. Vasile Stan.

Duminecă, 15 Apr. a. c., la ora 2 p. m., trupul neînsuflețit al regretatului defunct a fost adus în catedrala mitropolitană și străjuit de studenții Academiei teologice „Andreiane”.

Luni, 16 Aprilie a. c., la ora 10 a. m., a avut loc într-un cadru impunător, inmormântarea ilustrului dispărut. Slujba prohodului a fost săvârșită de un mare sobor de preoți în frunte cu I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan al Ardealului, răspunsurile fiind date de corul funebru al studenților teologi, sub conducerea Păr. Prof. Gheorghe Șolima.

După săvârșirea slujbei, șirul cuvântărilor a fost deschis de I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, care a zugrăvit sobru personalitatea și opera desfășurată de vlădica dispărut. Cuvântarea I. P. S. S. o publicăm în corpul ziarului. Din partea Mitropoliei Bucovinei, a vorbit P. C. Sa Păr. Cons. referent Dr. Orest Tarangul arătând în cuvinte simțite colaborarea frățească dintre Mitropolia Bucovinei și Eparhia Maramurășului și exprimând regretul adânc față de marea pierdere încercată de aceasta din urmă. Cuvântul duios al eparhiei văduvite de mirele ei, l-a adus P. C. Sa Păr. Consilier referent Ioan Rugădea, care a înfățișat viața, personalitatea și opera dispărutului. Personalitatea pedagogică și opera didactică a răposatului a fost talmăcită de Păr. Prof. Dr. Nicolae Balca, care a vorbit în numele Școlilor normale de băieți și de fete „A. Șaguna”. Dna Sofia St. Metes a adus apoi cuvântul de recunoștință și ultim omagiu, al „Societății naționale a femeilor ort. române”, Filiala Sibiu. Șirul cuvântărilor a fost încheiat de dl Ioan Ciolan, care a vorbit în numele învățătorilor, foștilor elevi și ai cooperatiei. Cuvântul simțit al d. sale a reliefat în special contribuția defunctului în ogorul cooperatiei românești.

După ce trupul neînsuflețit al dispărutului a fost așezat de preoți în carul mortuar, s'a format un impunător cortegiu, compus din cler, școli, autorități civile și militare, muzica militară și compania de onoare. Străbătând traseul: Str. Mitropiei, Piața Mare, str. Regina Maria și Piața Unirii, cortegiul s'a îndreptat spre Cimitirul central. Aici trupul neînsuflețit al blândului vlădica s'a întors în pământul din care a fost luat.

Munca neobosită depusă pe altarul Bisericii și al școlii ardeleni, de către vlădica Vasile al Maramurășului, este o pildă vie și un îndem pentru toți fiii Ardealului. Dea Bunul Dumnezeu ca pierderea lui să fie înlocuită de suflete tot atât de generoase și de strădălnice în via Domnului.

FOIȘOARA

CAPITOLUL IV

Organizarea misionarismului laic în lupta antisectară

[20]

de Preot Dr. Corneliu Sârbu

§. 11. Considerații preliminare

Organizarea este o cerință firească pentru orice întreprindere umană și pentru orice grupare de oameni care urmărește realizarea unui anumit scop. Căci o grupare, oricât de nobile i-ar fi intențiunile și scopul pe care-l urmărește, dacă nu-i organizează, ușor poate să deranjeze și să aducă mai multă pagubă decât folos. În consecință, și pentru misionarismul laic antisectar se impune o organizare potrivită.

Drept aceea, o condițiune prealabilă necesară activității eficiente a misionarismului laic în lupta antisectară, este organizarea lui. Căci pentru activarea cu succes a acestui misionarism, este nevoie de stimulare, îndrumare și de întărirea noului continui. Ori, aceasta se poate face numai printr-o bună organizare a lui, care evită întrebunțarea deplasată sau de prisos a forțelor. Această organizare are menirea de a unifica, coordona și încheia forțele, ducându-le pe drumul cel mai bun spre realizarea scopului respectiv. Evident, duhul este elementul care vivifică și dina-

mizează orice acțiune, dar acest duh trebuie organizat. De aceea, organizarea aparține ființial și inerent activității misionarismului antisectar. Tăria și reușita acestui misionarism rezidă considerabil în buna lui organizare. Dar mai presus de toate, puterea și taina reușitei unei întreprinderi rezidă în duhul care o animează și o susține. Drept aceea, și tăria și succesul misionarismului laic antisectar atarnă primordial de duhul autentic și dinamic creștin care-l însuflețește și susține. De aici rezultă că nu atât tehnica organizatorie cât mai ales duhul care vivifică și dinamizează formele externe ale organizării, este elementul principal care garantează succesul misionarismului laic antisectar.

Potrivit principiului just de mai sus că duhul primează față de tehnica organizatorie, înseamnă că misionarismul laic antisectar n'are să fie propriu-zis o organizare nouă a credincioșilor ca o societate religioasă alături de cele existente deja. Pentru că misionarismul laic antisectar — ca și misionarismul laic în general — trebuie să fie în primul rând un duh nou de viață, o trezire a conștiinței îndatoririlor ce le au credincioșii față de realitatea sectară și o stimulare a acestora spre a lucra potrivit imperativului acestei conștiințe. Misionarismul laic antisectar este în primul rând duhul care direcționează toate unitățile organismului vieții bisericești spre lupta de apărare împotriva sectarilor, dându-le o formă potrivită și cu necesitățile acestei lupte.

Așa încât, numai întrucât o cere activarea lui și numai întrucât în orice întreprindere elementul organizatoric e inerent, numai întru atâta se pune problema organizării misionarismului laic antisectar. Organizarea lui nu tinde la crearea unei noi societăți religioase în sânul Bisericii, ci

numai la satisfacerea cerințelor elementare de organizație. Ea nu va fi propriu-zis o nouă instituție bisericească, ci mai degrabă absorbirea puterilor societăților religioase laice deja existente și în spre cerințele luptei antisectare și direcționarea acestor puteri potrivit finței respective. Prin urmare, misionarismul laic antisectar nu tinde să înmulțească numărul așezămintelor bisericești, ci să canalizeze pulsul de viață al acestor așezăminte și în sfera de luptă antisectară.

Dacă evită balastul formelor de organizare care depășesc strictul necesar, atunci misionarismul laic antisectar vrea să pună apăs pe duhul de viață creștină dinamică, care îi garantează succesul. Drept aceea, dinamismul eficient al misionarismului laic antisectar și atingerea finței sale rezidă în însăși vigurozitatea dinamică a vieții bisericești. Căci misionarismul laic antisectar e viață, o parte a vieții creștine. El trebuie mai întâi de toate să fie o manifestare de viață ortodoxă. Ca atare, el are un caracter de supranatural, de viață harică în Hristos. În consecință, el rezidă ca forță activă în activarea cât mai intensă a Bisericii ca trup mistic al Domnului și ancorare în actualizarea cât mai deplină a acestui trup.

În fine, întrucât marea neputință a misionarismului creștin constă adeseori în abstracțiunea sa, în uscăciunea lui teoretică-ideologică și în inactualitatea lui,¹ stabilim în prealabil și principiul călăuzitor că misionarismul laic antisectar trebuie să fie ancorat deplin în realitatea respectivă și adaptat întru totul acesteia.

¹ Cf. Maury Pierre: L'Evangélisation des Intellectuels. In rev. „Foi et Vie”, Juillet—Aout 1933, Nr. 51—52, p. 480 sq.

Conferința

de primăvară a preoșimii din
protop. Sibiului

În zilele de 12 și 13 Aprilie 1945, a avut loc la centrul ortodoxiei ardelenice, conferința de primăvară a preoșimii din protop. Sibiului.

Conferința s'a bucurat de prezența I. P. S. Sale Dr. Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului, însoțit de I. P. C. Sa Păr, vicar arhiep. Teodor Scorobef și de P. C. Sa Păr, consilier Aurel Nanu. După invocarea sf. Duh în sf. biserică catedrală, a urmat cuvântul de deschidere al P. C. Sale Părintelui prot. Mihail Neagu, în care a subliniat chemarea preotului în vremurile actuale, și râvnă îndoiță de care trebuie să fie animată lucrarea lui.

A luat apoi cuvântul I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan al Ardealului, a cărui cuvântare a făcut o adâncă impresie asupra celor prezenți și pe care o publicăm în corpul ziarului.

Urmează apoi citirea lucrării Păr. Dr. Corneliu Sărbu: „Cum caută preotul pe Hristos”, în care după ce stăruie asupra faptului că preoșimea are astăzi datoria de a arăta lumii pe Hristos cel adevărat, prin prisma împrejurărilor actuale, arată care sunt căile pe care preotul trebuie să-l caute pe Hristos. Discuțiile asupra lucrării le-a încheiat I. P. S. Sa mitrop. Nicolae, dând — cu cunoscuta-i adâncă cugetare teologică — toate lămuririle și completările necesare.

A doua lucrare: „Hristos ne cheamă azi”, a fost citită de Păr. Miron Mihăilescu, care a înălțat cu multă căldură chemarea pe care o face astăzi Mântuitorul, păstorului de suflete.

După masa comună de la Academia teologică, conferința s'a continuat, bucurându-se de prezența Păr. rector Dr. Dumitru Stăniloae și a Păr. consilier Gh. Secaș, cu citirea lucrării: „Taina sf. Euharistiei” [cu aplicațiuni practice] de Păr. Mihail Grosu. Discuțiile interesante ce le-astăruit lucrarea, au adus multă lumină privitor la multiplele probleme practice pe care le implică în sine inerent, săvârșirea acestei sf. Taine.

Srânși apoi în catedrală pentru mărturisire, preoții au fost pregătiți de meditația plină de sevă și căldură a Păr. Nicolae Constantin.

Ziua a II-a a conferinței a fost dedicată participării la sf. Liturgia înainte slăvită și cumințării tuturor preoșilor. Pregătirea pentru cumințare a făcut-o meditația plină de miez și de având a Păr. Ioan Branea.

Conferința s'a încheiat cu depunerea jurământului de către toți preoții și cu diferite comunicări.

Încălzită și luminată de cuvântarea de părăntescă îndemnată de I. P. S. Sale Nicolae al Ardealului, îmbogățită în cunoștințele sale de lucrările și discuțiile următoare acestora, înălțată sufletește de comuniunea frățească a celor două zile de împreună petrecere cărturărească și duhovnicească, preoșimea protop. Sibiu s'a întors la ale sale, hotărâtă să traducă în fapte toate marile imperative ce s'au depins din inima duhului ce a animat conferința.

Participant

STIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

— Dumneacă, în 22 Aprilie 1945, servesc: Prot Mihail Neagu; prof. Dr. Nicolae Terchilă și Dr. Nicolae Neaga diaconi Anatolie Scurtu și Nicolae Mladin. — Predică: Prof. Nicolae Mladin. La Oastea Domnului predică, după masă la ora 4 pr. Nicolae Constantin, dela parohia Sibiu-Lazaret.

— Luni, în 23 Aprilie 1945, la Sf. Gheorghe servesc: Prot. Mihail Neagu, protos. Varahil Jitaru și pr. Vladimir Turușancu; diaconi: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. — Predică: prot. Mihail Neagu.

Cum întâmpinăm solia Învierii?

Înviază firea din amorfirea iernii. Lumina blândă a soarelui deschide adâncurile, și viața începe să pulseze cu putere. Cu rugă de slavă se bucură necuprinsul și sărută soarele sfânt. Picuri mulți, argint lucitor, roua lacrimilor. Așa întâmpină firea această minune. Dar noi, muritorii, cum întâmpinăm solia Învierii?

Oare, iubite frate în Domnul, ți-ai desfășenit livada sufletului? Iată această livadă e însoțită de lumina Evangheliei sfinte. Acolo deci vor crește cele mai alete flori. Florile gândurilor bune și ale faptelor bune. Împăcarea sufletului, pacea și armonia.

Să grăbim cu pregătirea, postul și sfânta pocăință, rugăciunile și faptele bune, căci soarele sfânt de pe crucea Golgotei împrăștie raze tot mai puternice, tot mai aproape de praznicul luminii. Și tu, suflete, ești încă răstăcit în pustiu păcatelor?

Sântem la răscrucea a două drumuri: unul duce la lumină, celălalt la întunericul nesfârșit.

„Arată-mi. Doamne, căile Tale și cărările Tale învăță-mă. Învăț-mă și mă povățuiește la adevărul Tău, că Tu ești, Dumnezeu, Mântuitorul meu și pe tine te aștept în toată ziua” [Ps. 25, 4-5]

Suflete aleargă grabnic pe d-ra razei de lumină. Aleargă cu lacrimi de lumină și cu sete. Vei ajunge la timp și vei fi cuprins de vraja sfântă a Învierii.

Fugi cu grabă după ceata de copii cu flori în mână, mergi cântă și tu cu ei: „Osana, fiul lui David”...

Sub lumina razelor marelui Praznic, suflete, îți voi potoli setea și odihni sbuciumul vieții. Numai mielul cel blând aduce iertare și binecuvântare.

Soarele a înviat firea. Așa și lumina Evangheliei lui Iisus aduce învierea din moartea păcatului.

Prin lacrimile sfinte, pocăinței să ne spălăm de viața păgână și când clopotul sfintelor Denii, în tremurări melodioase ne cheamă, să alergăm cu bucurie și să strigăm: „Dumnezeu meu, în Tine nădăjduesc, să nu fiu rușinat în veac, nici să rădă de mine vrăjmasii mei”. [Ps. 25, 2].

Preot Miron Maier—Bratei

Frăția Ortodoxă Română Studentească
dela
Universitatea „Regele Ferdinand I”
din Cluj-Sibiu

Programul

conferințelor religioase din Săptămâna spirituală a studențimii ortodoxe române dela Universitatea „Regele Ferdinand I” din Cluj-Sibiu, care se vor ține între 19—26 Aprilie 1945, în sala „Simeon Bărnuțiu” dela Facultatea de Drept:

1. Joi 19 Aprilie a. c. ora 19—20, Dl Prof. Univ. Eugen Speranția, Decanul Facultății de Drept:

„Sensul spiritual al istoriei”.

2. Sâmbătă 21 Aprilie a. c. ora 19—20: C. Diacon Nicolae Mladin, Prof. Univ.:

„Tineretul și rugăciunea”.

3. Dumneacă 22 Aprilie a. c. ora 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$: C. Diacon Dr. Emilian Vasilescu, Prof. Univ.:

„Prezența divină”.

4. Luni 23 Aprilie a. c. ora 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$: C. Diacon Dr. Grigorie T. Marcu, profesor la Facultatea teologică „Andreiană”:

„Procesul Mântuitorului”.

5. Marți 24 Aprilie a. c. ora 19—20 C. Preot Dr. Corneliu Sărbu, Conf. Univ.:

„Sensul spiritual al postului”.

6. Mercuri 25 Aprilie a. c. ora 19—20: Dl Prof. Univ. Ioan Moga:

„Aspecte din viața religioasă a Transilvaniei în evul mediu”.

7. Joi 26 Aprilie a. c. ora 19—20: Festivalul religios al studențimii ortodoxe. Sibiu, 15 Aprilie 1945.

Comitetul

Frăției Ortodoxe Române
Studențești

Noul primar al Sibiului

Municipiul Sibiu are un nou primar, dl Vasile Hada, maestru tipograf-litotipist la firma „Progresul”, președintele Sindicatului lucrătorilor din artele grafice, membru al partidului comunist.

Dl primar Vasile Hada e un om echilibrat, cult și destoinic.

Îl urăm spor la muncă, pentru binele întregii populații a Sibiului.

Vice-primar este dl D. Ursu, președintele Camerei de muncă, membru al partidului social democrat.

VITRINA CĂRȚII

Jertfa Laudei,

predici liturgice pentru toate Duminecile de peste an, de Pr. Demian Tudor, Diecezană, Arad, 1945 Pg 330, Lei 600

Cartea preotului din Arad, Demian Tudor, face parte din cărțile de predici editate, cu multă sârguință, de Episcopia ortodoxă română a Aradului și cuprind 25 de predici liturgice pentru toate Duminecile anului. Autorul lor, cum ni se comunică din loc competent, este preot bine pregătit și specialist în studiile liturgice; preotul D. Tudor, în cele 52 de predici, tâlmăcește, în limbă aleasă, cultul divin cu toate simbolurile lui, servind Cucerimilor preoți liturgistori date prețioase, de specialitate.

În fruntea cărții semnează P. S. Sa Episcopul Andrei al Aradului o prefață cu înțelepte îndemnuri, arătând care sânt binefacerile Sfintei Liturghii pentru celce participă la ea cu sufletul treaz.

Recomandăm călduros această carte preoșimii, din Arhiepiscopia noastră. Se găsește de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

INFORMAȚIUNI

Ziua de 1 Mai, în anul acesta se va serbători în mod deosebit. Se vor organiza festivități, la care vor lua parte toți fruntașii vieții publice românești din capitală și provincie.

Universitatea pleacă la Cluj. Președintele Consiliului de miniștri, dl Dr. Petru Groză, a dat dispoziții în legătură cu plecarea Universității dela Sibiu la Cluj. Două trenuri, de câte 50 de vagoane, vor transporta, în zilele de 30 Aprilie până la 5 Mai, lucrurile Universității; iar studenții, fiind vacanță, s'au angajat să execute lucrările de demontare, montare și transport. Prefecturile din Sibiu și Cluj vor da vehiculele pentru gară.

† Preotul Dimitrie Greceanu dela parohia Harman—Brașov, a decedat la data de 10 Aprilie 1945, după o păstorie de 41 ani. Dumnezeu să-l odihnească în corpurile dreptilor!

† Ioan Cotruș, preot, pensionar în Orăștie, a decedat în 4 Aprilie 1945 la locuința sa, după ce păstorie 40 de ani de preoție în parohia Dăncul-mare, jud. Hunedoara. Odihnească cu dreptii!

CASSA DE PASTRARE

Institut de Credit și Economii S. A. Sălște
Capital Lei 5.000 000 Reg. Bancar Nr. 9/1934

EXTRAS

din procesul verbal al adunării
generale ordinare din
31 Martie 1945

1. Adunarea generală ordinară la cunoștință cu aprobare raportul Consiliului de administrație și al Consiliului de cenzori, aprobă Bilanțul și Contul Profit și Pierdere, încheiate la 31 Decembrie 1944 și de absolutul atât Consiliul de administrație, cât și cenzorilor pentru gestiunea anului 1944.

2. Stabilește indemnizația cenzorilor pentru anul 1945 la câte Lei 2.500 de fiecare cenzor.

3. Stabilește jetoanele de prezință la Lei 100 pentru fiecare administrator și pentru fiecare ședință la care a luat parte.

4. Realege în Consiliul de administrație pe acționarul Dumitru B. D. Comșa cu mandat de 7 ani.

5. Realege în Consiliul de cenzori cu mandat de 1 an pe acționari: Antipa Bărsan contabil autorizat, Vasile Dobrescu și alege pe acționarul Antonie Gherman ca cenzori activi, realege pe acționarul Dumitru Moga și alege pe acționarul Dumitru Câmpănu și Constantin Josoi ca supleanți.

Sălște, la 31 Martie 1945

Președinte: Secretar de ședință
ss. I. D. Bărsan ss. I. Bucșian
Scrutatori:
ss. A. Gherman, ss. I. Duma

CASSA DE PASTRARE

Institut de Credit și Economii S. A. Sălște

Bilanț anual

încheiat la 31 Decembrie 1944

Activ. Cassa, numerar efectiv lei 1.368.322; Disponibili la bancă: în țară lei 71.320; Portofoliu de titluri; Titluri românești: Cu venit fix: Efecte publice v. n. lei 85.500. În portof. lei 58.800; Cu venit variabil: Acții necotate la bursă v. n. lei 1.195.150 — în portof. lei 327.466 — în total lei 386.266. Portofoliu de scont: Plăți în țară: a) Cambli fără garanții în portof. lei 405.500. b) Cambli garantate cu efecte în portof. lei 7.000.000. c) Cambli garantate cu ipoteci în portof. lei 180.000 în total lei 7.525.000. Debitori: din țară Debitori garanți cu diverse în portof. lei 16.678; Creanțe în conversiune conf. legii din 7 Aprilie 1934 (cota redusă). În portofoliu lei 351.583. Imobile. a) Pentru uzul propriu lei 600.000. b) Alte imobile lei 6.408.465, în total lei 7.008.465. Mobilier: lei 425.939, Conturi diverse (debitoare) lei 226.622. Totalul activului lei 18.140.550.

Conturi de ordine: Cauțiuni statutare lei 200.000, Ipotece, cesiuni și garanții diverse lei 190.465. Deponenți de titluri și alte valori în păstrare lei 769.411. Total lei 2.086.896.

Pasiv. Capital social lei 5.000.000. Fond de penzii și ajutor al funcționarilor lei 157.500, Depuneri spre fructificare: Din țară: Cu livrete de economii nominative: dar plătile la purtător. Pe termen lei 9.399.714, Depuneri vechi reduse prin aranjament: La vedere lei 513.074, pe termen lei 1.091.375 în total lei 1.604.949, total depuneri lei 11.004.663. Creditori din țară. Creditori nereduși, noui, pe termen lei 185.000, vechi pe termen lei 1.279.323 în total lei 1.464.323. Conturi diverse (creditoare) lei 378.896. Conturi tranzitorii (creditoare) lei 135.168. Totalul pasivului lei 18.140.550.

Conturi de ordine: Deponenți de cauțiuni statutare lei 200.000. Depozitenți de ipotece, cesiuni și garanții diverse lei 1.120.485. Deponenți de titluri și alte valori în păstrare lei 769.411. Total lei 2.089.896.

Contul Profit și pierdere:

Debit. Cheltuieli de administrație: a) Salarii lei 235.989. b) Diverse lei 116.769 în total lei 352.758. Impozite și taxe lei 126.063. Dobânzi plătite: a) Le depunerii lei 36.186. b) La alții creditori lei 30.939 în total lei 56.365. Totalul debitului lei 535.186.

Credit. Dobânzi încasate: a) Dela portofoliu de scont lei 166.919. b) Dela debitori lei 63.869 în total lei 230.788. Comisiioane încasate lei 8.417. Venitul portofoliului de titluri: Din cuponae exigibile lei 1.760, Venitul imobilelor lei 289.954, Încasări din creanțe amortizate lei 1.760. Totalul creditului lei 535.186.

Contabil autorizat: ss. P. Stoian Președintele Consiliului de administrație: ss. I. D. Bărsan, Administrator ss. D. Comșa Administrator: ss. I. Bucșian.

Verificat și găsit în conformitate cu codul de comerț și legea penarilor organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Sălște la 18 Februarie 1945.

Președinte: ss. N. N. Simian Contabil autorizat: ss. Antipa Bărsan, Cenzor: ss. Vasile Dobrescu.